

Nijmegen, 29 januari 2019
Boekuitreiking restaurant In De Kazerne
Door Jan Boekhour – oud-NSV docent.

Beste aanwezigen,

- Overgang naar de NSGNijmeegse Scholengemeenschap Groenewoud.
- Enkele anecdotes
- Het afscheid na 38 jaar in een toch NSV achtige sfeer.

1968 De fusie: Nijmeegse Scholengemeenschap Groenewoud.

De NSV MULO en de Creutzberg MULO gingen in 1968 over in de N.S.G. Deze samenwerking verliep alles behalve soepel. Na maanden zo niet jaren van voorbereiding was het dan zover. Geen van de drie scholen was direct van deze samenwerking overtuigd laat staan enthousiast.

Gelukkig was de rector Jan Struik een persoon die goed mensen met elkaar kon verbinden. Wat ik altijd heb onthouden was de opmerking van Jan Struik, is er een probleem, de deur van mijn kamer staat altijd open. Ik heb daar als bijna enige docent, indien nodig, gebruik van gemaakt en daardoor een goede relatie met deze rector gekregen. Mijn collega's van de NSV, Anton Lutjeveld, Joop Demon, Martje Houwen, Jan van de kolk, Cor de Hartog vormden een hechte eenheid en zaten vooral in de eerste jaren bij elkaar in de docenten kamer. De oud lyceum docenten nu collega's vormden ook een groep apart. Jan Struik deed ook alle mogelijke moeite deze groepen bij elkaar te brengen, maar het verschil bleef voor de meesten groot.

Er was ook nog een ander probleem de laatste groep MULO leerlingen moesten nog afstuderen terwijl de eerste MAVO leerlingen zich aan dienden. Het zelfde gold voor de HBS en Gymnasium leerlingen waar de HAVO en VWO leerlingen aan hun eerste jaar begonnen. Het meest opvallende was toch wel de arrogantie van een heleboel docenten van de laatstgenoemde groep tegenover de MULO mensen. Het was gewoon voelbaar. Het eerste succes op waardering kwam op naam de staan van een MULO leerling van onze NSV school.

Het was een gewoonte dat de lyceums uit Nederland, België en Luxemburg een culturele ontmoeting organiseerden waarbij een internationale tekenwedstrijd een van de onderdelen vormde. Vanwege de fusie werd deze ontmoeting voor de laatste keer georganiseerd en wel in Nijmegen. Jan Struik vertelde mij dit en vroeg of ik met de nog aanwezige MULO leerlingen hier aan mee wilde doen. De laatste leerlingen van de HBS, Atheneum en Gymnasium deden natuurlijk ook mee en wel onder leiding van hun tekendocent Piet van Dokkum. Deze Piet van Dokkum vond het al bij de eerste ontmoeting met mij nodig om de minderwaardige opmerking te maken, oh ja Jan, jij hebt niet de MO-opleiding voor tekendocent in Tilburg gevolgd, maar de Kunst-Academie in Arnhem. Na deze opmerkingen al een paar keer gehoord te hebben begon ik bij de volgende ontmoeting direct met; zeg Piet als je het nog niet wist je weet toch ik heb geen MO-opleiding heb genoten?, prettige dag verder.

Ons succes met Adriaan

We komen nu weer terug bij de tekenwedstrijd. Er waren verschillende goede tekenaars onder de MULO mensen o.a. Adriaan de Graaf. Adriaan had maar een paar woorden van mij nodig om direct te begrijpen hier liggen kansen. De uitslag vond plaats in de grote aula waar alle docenten van de NSG inclusief bestuur en afgevaardigden uit België en Luxemburg aanwezig waren. Ik weet nog als de dag van gisteren dat ik naast docent Anton van Hooff leraar klassieke Geschiedenis van het lyceum zat. Heel officieel werd uiteindelijk de uitslag bekend gemaakt. Niet te geloven met grote voorsprong kwam onze Adriaan de Graaf als winnaar te voorschijn. Anton van Hooff stootte mij aan en zei ik ken deze leerling niet, is die wel van onze school?. Toen ik vertelde dat dit een MULO leerling was viel zijn mond van verbazing wagenwijd open. Dit was natuurlijk een geweldig resultaat en maakte enorme indruk en dit was dus onze eerste overwinning.

De welverdiende excuses

Op een gegeven moment stelde iemand voor om enkele docenten van de HAVO en VWO les te laten geven op de MAVO. Hier waren de meeste klassen groter dan deze leraren gewend waren. Dit is het beste voorstel geweest om de docenten van de HAVO en VWO bij elkaar te brengen. Bij de zoveelste vergadering vertelde docenten over de ervaringen in de MULO klassen en erkenden dat je wel van goede huizen moest komen om daar les te kunnen geven en zij boden openlijk hun excuses aan voor de onjuiste houding tegenover de MULO leraren. Daarna werd de verstandhouding heel langzaam beter en maakte de christelijke achtergrond plaats voor een meer een oecumenise gedachtegang.

Ik gaf graag les aan het brugjaar waar ik soms wel 12 van de 14 klassen voor mijn rekening nam. Ik hield wel van die mix van mavo en vwo. Op een keer kwam tijdens de tekenles sport ter sprake. Iedereen mocht zijn voorkeur uitspreken, eventueel toelichten. Veel meisjes waren lid van een hockey en tennis club, jongens op voetbal, tennis, judo en ook ijshockey. Tijdens die les vroeg Peter de Bruin woonachtig in de benedenstad in de buurt van de rode lemkes of ik niets schoon te maken had. De aanrecht met daaronder kastjes gevuld met flessen verf, borden en andere niet al te schone spullen was wel aan een opruimbeurt toe. Dus zei ik tegen Peter je mag al die kastjes (het waren er in totaal 10) onder de aanrecht wel eens opruimen. Fijn bedankt Meneer Boekhoorn en Peter krop tijdens het gesprek over sport in de kastjes. Plotseling kwam een leerling op het idee aan Peter te vragen welke sport doe jij. Peter draait zijn hoofd uit het kastje kijkt in het rond en zegt met een serieus gezicht ik sport het liefst, wacht even en zei met stoere stem ik sport het liefst met de korte keu. De leerlingen die de opmerking begrepen lagen dubbel en legden de niet begrijpende leerlingen snel met gebaren uit wat dit betekende.

Naast het lesgeven op de NSG gaf ik op vrijdag's ook nog 8 lessen op de Christelijke MAVO in Zetten. Als ik daar de school binnen kwam en langs de conciërge Spijers liep werd ik altijd met een levens groot bord geconfronteerd met de tekst "wie vloekt verliest", ik draaide me altijd even om tot Spijers knikte en zij het wordt je vergeven, prettig dag. Op zaterdag gaf ik 6 lessen tot 1 uur op een katholieke MULO van de dominicanessen in Utrecht. Dit was toen nog een meisjes school met zusters met de naam Imelda, Ignatia, Egberta, Dalmatia en ook gewone docenten. De meisjes daar waren vreselijk bij de hand, maar wel mooi. Zo werd je vaak uitprobeerd. Een niet onaantrekkelijk blond meisje met een Brigitte Bardot achtige Look, maar wel net van alles iets teveel, stak haar vinger op en zei Meneer Boekhoorn ik ben ongesteld geworden. Het antwoord van mij was direct "God zij dank" ga maar gauw naar zuster Imelda maandverband halen. Naderhand bedachten ze een nieuwe aandacht trekker n.l. meneer mijn BH bandje is geknapt. Aangezien ik altijd veiligheids spelden bij me had was dat ook geen probleem. Een gegeven moment werd die opmerking iets teveel gebruikt en besloot ik voor de les al veiligheidsspelden al vast uit te delen.

De NSG cultuur kentering

Om weer terug te keren naar de NSG. Het was ondertussen een duidelijk oecumenische school geworden met ook de nadruk op creativiteit verdeeld over tekenen, handenarbeid, muziek, drama en sport. Ik heb altijd gezegd; ik hoop te kunnen eindigen zoals ik ben begonnen. Gelukkig is na de samenwerking het neutrale en het bijzondere van de NSV als het ware de school ongemerkt binnen geslopen en daar was ik maar wat blij mee.

Samira

Dat merkte ik vooral na 38 jaar bij het afscheid nemen. Doordat tekenen een of twee uren vak was stelde ik voor om dat twee brugklassen 1 op mavo en de ander op VWO niveau te laten doen. De HAVO-VWO klas-1j was een hele drukke open klas. Het klaslokaal was eigenlijk een noodruimte in de kelder met in het midden van de klas twee pilaren. Toen ik mijn entree maakte zag ik een heel chaotische klas bezig met van alles en nog wat. Zoals gebruikelijk in zo'n situatie ging ik dan uitgebreid mijn bril schoonmaken. Na enige tijd ging iedereen zitten en werd het rustiger. Toen paste ik de volgende truc toe nl de klas even verlaten. Bij terugkeer was het bijna stil en vroeg ik of iemand nog wat te zeggen had. Alleen een moslim meisje in een heel mooi in kleur afgestemd gewaad wilde even laten merken dat ze goed gebekt was en de woordvoerster van deze klas wilde zijn.

Na haar rustig te hebben laten uitpraten vroeg ik of ze in haar vrije tijd op de markt ook vis verkocht? Verbaasd keek ze rond, maar voordat ze weer het woord wilde hebben begon ik in een enorm tempo met het aanbieden van allerlei vissoorten en daarna vroeg ik haar naam. Mijn naam is Samira. Ik zei tegen haar dat ik het een hele mooie naam vond en maakte ook een compliment voor de bijzonder mooie outfit. Het werd heel stil en men keek mij verbaasd aan. Ben toen nog doorgegaan met het vertellen wat mijn bedoeling van de tekenles was en na enkele lessen werd het mijn leukste en beste klas van de laatste jaren. Toen bleek dat er veel NEC supporters in deze klas zaten kon ik helemaal niet meer kapot. Deze klas had ik op maandag het 6 en 7^e uur les en als NEC gewonnen had (in die tijd gebeurde dat nog wel eens) riep ik na binnenkomst de bekende kreet en "wie niet springt is voor VITESSE."

Mijn afscheid als docent

Het geluid was tot de eerste en tweede verdieping te horen en werd ik zelfs op het matje geroepen wat er aan de hand was. De meeste collega's vonden het prachtig alleen enkele altijd somber kijkende collega's hadden bezwaar. Deze klas had bij het afscheid de hele klas met grote foto's versierd met daarop Jan bedankt voor de fijne, coole, aparte, leuke, originele, gave enz lessen. Bij het afscheid kreeg ik van alle meisje uitgebreide pakkerds en van de jongens bedankjes. Als laatste kwam Samira in haar mooiste gewaad mij gedag zeggen. Ik dacht Jan wat ga je doen ook kussen of gewoon een hand. Ik koos voor een ferme handdruk en verliet voor het laatst klas-1j. S'morgens hadden we al op verzoek van deze klas leuke foto's op het bijgelegen hockeyveld gemaakt. Met z'n allen voor het en in het doel en zelfs op het doel. Zelf in het midden met Samira naast me. Ik had beloofd na de vakantie langs te komen met voor iedereen de gemaakte foto. Enkele leerlingen waren nu in andere klassen terecht gekomen zo ook Samira. Van de roostermakers kreeg ik de namen van de leerlingen en de klas waar ze nu in zaten. Samira was als enige blijven zitten en zat nu in 1a. Ik zocht de klas op en klopte op de deur en zag een lerares die ik niet goed kende. Voordat ik kon vertellen wat ik kwam doen stormde Samira naar voren en werd ik bedolven onder omhelsingen bedankjes en ze zei u bent de beste leraar. De lerares keek stomverbaasd en ik zei maak je maar niet ongerust er is niets aan de hand. De andere klas 1d maakte allemaal een mooie tekening die werd aangeboden op een groot vel en we maakten er een mooie ochtend van. Nadat alle leerlingen mij bedankt hadden vertrok ik. Nu wel heel emotioneel (dit was de allerlaatste les) naar de uitgang. Plotseling kwamen alle meisjes op mij afrennen en zeiden Jan we zijn wat vergeten. Ik had direct geen idee het was immers al geweldig geweest. Ja zeiden ze maar we zijn je vergeten te knuffelen. Het was in de tijd van BIG BROTHER met de overbekende Ruud en zijn knuffelen. Maar als je zo in de sfeer van onze oude NSV mag eindigen, dan mag je toch niet mopperen. Bedankt voor het luisteren en hopenlijk zien we elkaar bij een volgende reunie.

Jan Boekhoorn.